

suplement

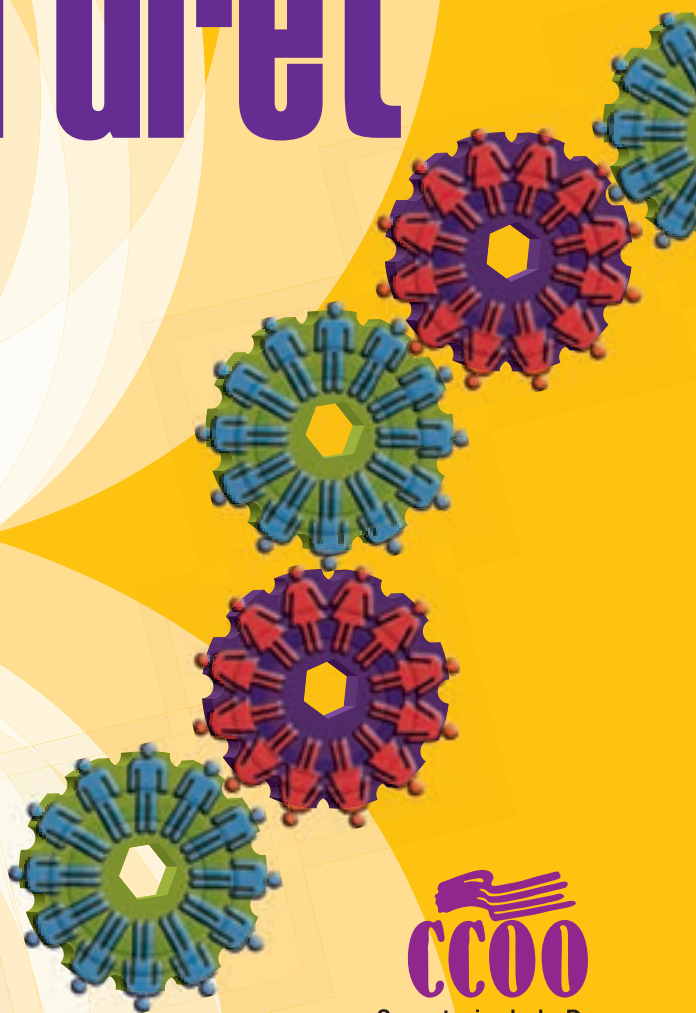
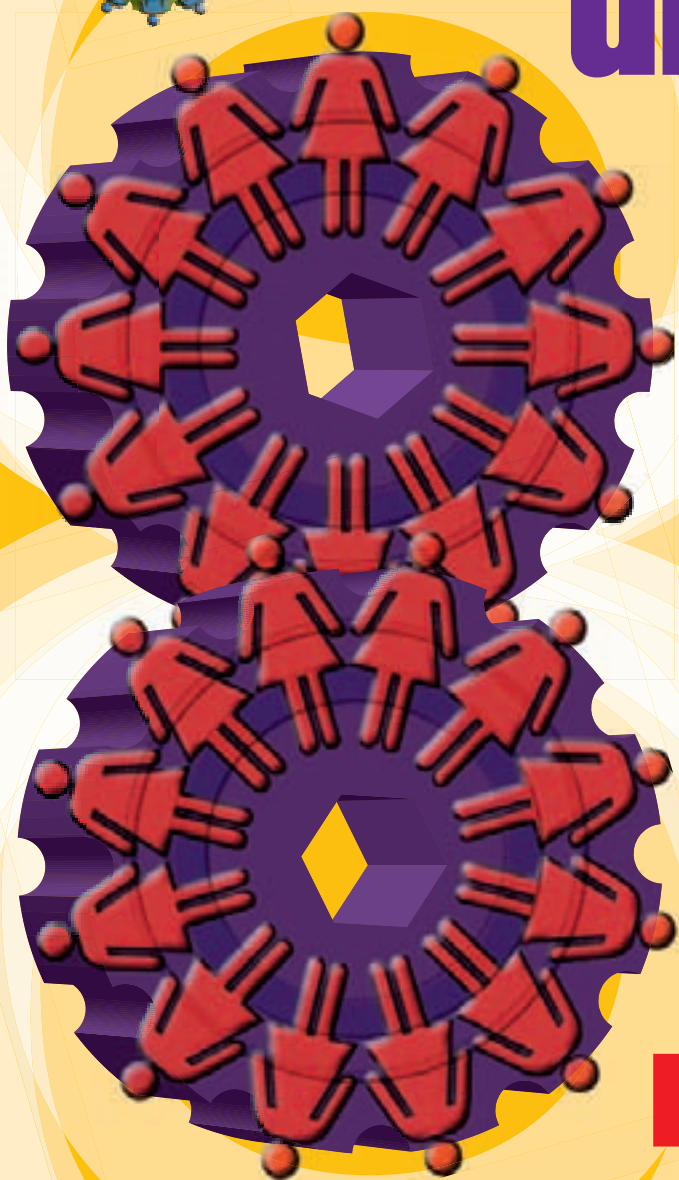
Llu!ta



especial treballadora 2008

núm. 187 gener-febrer 2008

la igualtat, un dret



març/08

editorial

Com qui no vol la cosa, ja fa 30 anys que les dones de CCOO ens organitzem i treballem juntes en la defensa dels nostres drets.

Han estat 30 anys de lluites, avenços, tasques, entrebancs, voluntats... i, sobretot, molta il·lusió i ganes de continuar el camí de la defensa dels drets de les dones.

Podem dir que s'ha fet molta feina, que hem avançat en la presència i la participació de les dones en el sindicat, que hem fet propostes per incorporar la igualtat d'oportunitats i de tracte en el diàleg social i la negociació col·lectiva, i que hem estat persistents per aconseguir que la igualtat sigui un objectiu assumit pel conjunt del sindicat, o sigui, que la transversalitat sigui real.

És bo, de tant en tant, fer una aturada per mirar enrere i veure que les dones sempre ens hem posat unes fites ambicioses i que hem tingut clars els objectius de la igualtat real. Han estat uns anys d'intensos debats sindicals, ja que no sempre ha estat fàcil que les nostres propostes i les nostres reivindicacions es fessin un lloc en un món tan masculinitzat com és el sindical. Això ha fet que la nostra feina hagi tingut un vessant intern important.

Les secretaries de la dona de CCOO de Catalunya, a més de treballar en el problema específic de les dones pel que fa a la

discriminació en el treball assalariat, com l'accés, la promoció i la permanència en l'ocupació, la discriminació horitzontal i la vertical, l'assetjament sexual i per raó de sexe, la discriminació salarial... també hem treballat perquè les dones puguin fer efectius els drets que els corresponen com a ciutadanes, i que han d'incidir en una millora de la seva qualitat de vida: per la coresponsabilitat en les feines de cura, el dret a decidir sobre la seva sexualitat i el propi cos, l'equitat en els usos del temps...

Aquests anys hem estat presents, també, en totes les lluites, activitats, jornades... que des del feminisme català s'han dut a terme; tal com en aquests moments estem compromeses en la lluita per la despenalització de l'avortament i per una nova llei d'interrupció de l'embaràs que respecti el dret de les dones a decidir sobre el seu propi cos.

En la commemoració d'aquests trenta anys, hem de tenir presents totes les dones que, des de la responsabilitat de la Secretaria o des del dia a dia de la lluita sindical, han treballat perquè avui, tot i que és molta la feina que queda per fer, puguem veure que és molta la feina que hem fet.



Rosa Bofill
Secretària de la Dona
CCOO de Catalunya

● Formació 2007-08: Plans d'igualtat	3
● Parlem amb Carme García	4
● Una veritat incòmoda: el dret de les dones a poder decidir sobre el seu cos	5
● Qui som, què fem	6
● Doris Lessing. Premi Nobel de literatura 2007	8
● Campaña millón de amigos y amigas. De la organización femenina popular	8

Formació 2007-08: plans d'igualtat

La Secretaria de la Dona de CCOO està treballant des dels seus inicis per impartir la màxima formació possible entre les delegades i els delegats del sindicat, perquè aprenguin a detectar les discriminacions que pateixen les dones en l'àmbit laboral, perquè sàpiguen quins són els seus drets, de quines eines disposen per defensar-los i a qui s'han d'adreçar per demanar suport.

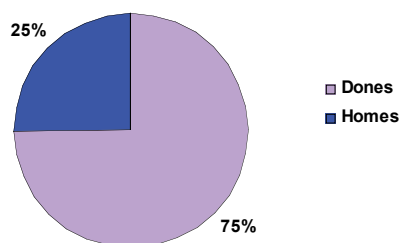
En aquest sentit, des de la creació de la Secretaria de la Dona, ara fa 30 anys, la formació s'ha considerat una eina imprescindible per ensenyar a detectar i corregir les discriminacions de gènere o per raó de sexe que pateixen les dones en l'àmbit laboral, i per aquest motiu ha posat especial èmfasi en la formació relacionada amb l'assetjament sexual, la violència de gènere, la igualtat d'oportunitats i els plans d'igualtat.

Arran de la Llei 3/2007, per a la igualtat efectiva de dones i homes, que obliga les empreses de més de 250 treballadores i treballadors a dur a terme un pla d'igualtat, la Secretaria de la Dona de CCOO ha vist incrementada en gran mesura la demanda de cursos sobre plans d'igualtat per part de les responsables de la Dona de les diferents federacions i territoris del sindicat.

Dintre de les seves possibilitats i els seus recursos, la Secretaria de la Dona ha impartit el màxim nombre de cursos possible, tot i que en alguns moments la manca de recursos humans no ha permès cobrir tota la demanda existent. No obstant això, gràcies al treball en comú entre les secretaries de la Dona i de Formació Sindical, podem afirmar que en aquests moments estem en disponibilitat de cobrir la demanda formativa per als propers cursos.

Analitzant el darrer període, a partir de setembre de 2007, la Secretaria de la Dona de CCOO ha impartit 9 cursos d'"Igualtat d'oportunitats i polítiques de gènere: plans d'igualtat", que es divideixen en dos nivells (I i el II). Hi han assistit 158 alumnes, 118 dones i 40 homes, cosa que representa $\frac{3}{4}$ parts de dones davant $\frac{1}{4}$ part d'homes.

Assistència total als cursos per sexe



En aquest quadre es visualitza la participació dels assistents i les assistents als cursos de plans d'igualtat segons l'organisme sol·licitant.

Després de l'Escola d'Estiu de Gènere, organitzada per la Secretaria de la Dona, els cursos que han tingut més participació han estat els sol·licitats per les federacions de Sanitat (20 alumnes) i Agroalimentària i FITEQA (amb 18 alumnes cada un).

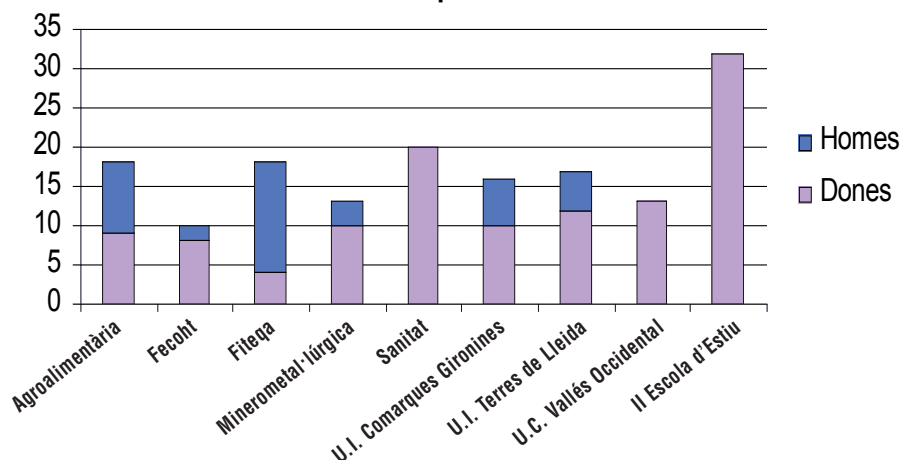
Si fem una comparativa de participació segons l'organisme sol·licitant i el sexe de l'alumnat, els cursos de la federació de Sanitat i la U.C. del Vallès Occidental són els que tenen més desproporció, ja que el 100% de l'alumnat van ser dones. Ben al contrari que el curs de FITEQA, on el 78% van ser homes i el 22% dones. El curs més equilibrat quant a participació segons sexe ha estat el de la Federació d'Agroalimentària, amb un 50% de dones i un 50% d'homes.

Tot i les dades de què disposem, no podem fer una valoració global i treure'n conclusions fins que el període actual finalitzi, el proper mes de juny, i hàgim pogut realitzar tota la formació que en aquests moments tenim pendent. Serà llavors quan amb totes les dades podrem fer-ne una anàlisi acurada i incidir en els aspectes que creguem més importants.

Tal com hem apuntat, cal destacar que per al primer trimestre de 2008, la Secretaria de la Dona de CCOO té programats 10 cursos més sobre plans d'igualtat, tant per a les federacions i territoris que no van poder fer-los durant el darrer trimestre del 2007, com per l'increment de la demanda de formació sobre com fer un pla d'igualtat entre les delegades i els delegats. Això passa tant a les empreses que estan obligades a dur-los a terme com en àmbits on l'obligació no existeix però hi ha la voluntat d'incorporar mesures que vetllin per la igualtat d'oportunitats de les treballadores.

Quadre 1

Assistència als cursos per federacions i sexe



Núria Álvarez / Carme López
Secretaria de la Dona
CCOO de Catalunya

Quines limitacions veus a l'actual Llei de l'avortament?

Des de l'entrada en vigor de la Llei 9/1985, sobre la despenalització de determinats supòsits de l'embaràs, s'han posat de manifest les limitacions i les restriccions d'aquesta legislació a causa, principalment, de la consideració de delictes que l'avortament encara té avui dia a Espanya (tipificat al Codi penal). Principalment, aquesta llei és del tot insuficient per garantir la protecció jurídica i mèdica de les dones que avorten, com s'ha demostrat aquestes darreres setmanes, en què moltes dones que han avortat han estat sotmeses a una persecució política, judicial i policial del tot injusta. Però també la llei actual comporta problemes importants quant a la privatització d'aquesta prestació, l'ambigüitat a la qual se sotmet el professional o la professional que el practica i l'heterogeneïtat que hi ha en l'àmbit autonòmic en l'accés a aquesta prestació.

- Com afecten aquestes limitacions a les dones?

La inseguretat jurídica i sanitària de la legislació actual provoca que avortar a Espanya sigui una activitat gairebé clandestina, una autèntica carrera d'obstacles. Es nega a les dones el dret a decidir sobre la seva pròpia maternitat i s'aconsegueix que la majoria de professionals dels hospitals públics facin objecció de consciència per les pressions a les quals estan sotmeses.

És molt probable que en la "cacera de bruixes" d'aquestes darreres setmanes s'hagin violat drets fonamentals de les dones que han avortat —els historials clínics de les quals han passat a dependències judicials— com el dret a la intimitat i el dret a la seguretat jurídica. Per això, la nostra formació política ha demanat, en una resolució aprovada dissabte passat pel Consell Nacional, que s'investigui si s'ha violat el principi de confidencialitat que prima sobre els historials clínics i, per tant, si s'han violat drets fonamentals de les dones.

- Quina és la situació actual de l'avortament a Espanya?

Actualment, l'avortament encara és a Espanya un delictes regulat en el Codi penal, en el títol II "De l'avortament" articles 144-146, en els quals s'estableixen penes per a qui avorti. No podem parlar, doncs, de la despenalització de l'avortament a Espanya, sinó d'una legislació parcial basada en un sistema insuficient de supòsits que vulnera la intimitat i la llibertat de les dones per decidir de manera responsable sobre la seva maternitat.



Parlem amb

Carme García

Nascuda el 27 de març de 1957 a Badajoz. Diplomada en Treball Social. Màster en Resolució de Conflictes. Militant del PSUC des dels 18 anys i, després, d'Iniciativa per Catalunya. Funcionària a l'Ajuntament de Sabadell.

Actualment és regidora de ICV-EUiA a l'Ajuntament de Sabadell, diputada provincial de la Diputació de Barcelona i diputada del grup IU-ICV al Congrés dels Diputats.

- A què atribueixes que un 87,1% dels avortaments es facin en centres privats?

Aquest percentatge reflecteix la privatització d'aquesta prestació sanitària com a conseqüència de la falta d'informació i de la cada vegada més complexitat per avortar en un hospital públic, així com la pressió que s'exerceix sobre els professionals sanitaris. S'ha deixat en mans privades aquest assumpte, ja que només el 2,9% d'avortaments es practiquen en hospitals públics i, a més, en sis comunitats autònomes de l'Estat (Navarra, Extremadura, Múrcia, Castella i Lleó, Castella-la Manxa i Andalusia) no hi ha cap centre on es facin avortaments.

- A més dels canvis legislatius, quins altres canvis s'haurien de dur a terme?

A l'ambigüitat de la nostra legislació cal afegir que hi ha una sèrie de qüestions que agreugen una situació que, ja per si mateixa, és complicada. Em refereixo a la insuficiència en els programes de prevenció, l'absència d'una educació sexual correcta entre la nostra joventut i la falta d'informació i de

finançament públic per als mètodes anticonceptius.

- Pots explicar breument la situació d'Espanya respecte de la resta d'Europa?

En l'àmbit europeu, només Irlanda té actualment una llei més restrictiva que l'espanyola, és clar que també per motius religiosos. La resta de països del nostre entorn ja han adoptat una llei de terminis, de manera que es permet a la dona embarassada, dins d'un període determinat, normalment entre 12 i 14 setmanes, interrompre l'embaràs de forma voluntària sense necessitat d'apel·lar cap indicació ni tutela, és a dir, respectant la seva llibertat a l'hora de decidir sobre la seva maternitat. Holanda és el país europeu que té la llei menys restrictiva —permet a la dona

avortar per decisió pròpia fins a les 24 setmanes— i té, en canvi, la taxa d'avortament voluntari més baixa d'Europa. Permetin-me destacar també el cas de Portugal, on recentment s'ha aprovat una llei de terminis amb el suport explícit del Govern de Zapatero.

- Què en penses de la vulnerabilitat del personal que treballa en els centres on es fa interrupció voluntària de l'embaràs?

Es tracta d'un altre problema afegit, ja que no existeix legislació específica, ni cap registre, fet pel qual els professionals estan sotmesos a una gran pressió. Aquesta vulnerabilitat també s'ha demostrat en les darreres setmanes, en què el personal professional de les clíniques privades s'ha vist sotmès a una pressió policial, judicial i mediàtica sense precedents en els últims anys.

- El 12 de desembre de 2007, en nom del teu grup parlamentari, vas fer una interpellació al Congrés dels Diputats sobre el dret de la dona a decidir sobre la seva pròpia maternitat, quines van ser les vostres propostes?

El que demanàvem bàsicament es l'inici del diàleg entre les forces polítiques i socials per a la millora dels drets sexuals i reproductius de les dones i que, com a mínim, s'abordesin aspectes com el dret a la dona a decidir sobre la seva pròpia maternitat (amb la inclusió a la reforma penal i l'evolució cap a una llei de terminis), la generalització de la prestació de l'IVE en la xarxa sanitària pública, la regulació de l'objecció de consciència dels professionals sanitaris, la millora del sistema d'informació, el finançament i l'accés als anticonceptius i la introducció en el currículum escolar dels continguts relacionats amb l'educació afectiva i sexual. ■



Una veritat incòmoda: el dret de les dones a poder decidir sobre el seu cos

Un altre cop torna a la palestra el debat sobre l'avortament, malauradament a través d'un nou atac juridicopolicial a professionals i dones. Ja fa molt de temps que no se'n parlava i la sensació general era que aquesta llei funcionava mitjanament bé, potser es podia millorar, però una part important dels polítics es negaven a reobrir el debat, no fos cas que se'ls girés en contra. L'última proposta portada al Parlament de l'Estat va ser rebutjada per la majoria de diputats i diputades, fins i tot per qui ho tenia en el seu programa electoral, com el PSOE, i recordem que per la relació de forces podia haver passat.

En aquest debat cal posar en primer pla les raons per les quals les dones tenen embarassos no desitjats:

- Dones sotmeses a relacions sexuals força- des i violentes (violacions en temps de pau i en temps de guerra).
- Dones sotmeses a relacions sense cap tipus de prevenció (molts cops no hi relacions d'igualtat en la parella i molts homes es neguen a utilitzar mitjans i tampoc ho pot fer la parella).
- Dones que no tenen accés a contracepció. Per manca d'informació, per manca de credibilitat d'aquesta informació (passa en moltes joves) o per dificultats econòmiques.
- Errades de la contracepció.

En molts casos es veuen obligades a avortar, les raons són múltiples i diverses:

No poden assumir aquest fill o filla no desitjats per raons psicològiques o socials (són massa joves, en la seva cultura no s'accepta una mare sola, no tenen una estabilitat econòmica, no volen o no poden tenir més fills, no desitgen ser mares).

- Aquest embaràs és producte d'una violació dintre o fora de la parella.
- Tenen malalties que poden agreujar-se amb un embaràs.
- Es diagnostica una malformació fetal.

Aquí també cal dir que l'avortament és la primera causa de mortalitat de dones al món en edat fèrtil, i que als països on està prohibit també es fa i, normalment, en males condicions sanitàries.

Dintre del Codi penal espanyol, l'avortament continua estant penalitzat menys en els tres supòsits següents:

- 1) Que sigui necessari per evitar un greu perill per a la vida o per a la salut física o psicològica de l'embarassada (es necessita un dictamen mèdic —llevat de gran urgència— i no pressuposa cap termini).
- 2) Que l'embaràs sigui conseqüència d'una violació (s'ha de practicar dins de les 12 primeres setmanes de gestació).
- 3) Que s'intueixi que hagi de néixer amb greus malformacions (fins a les 22 setmanes de gestació).

Des de la promulgació d'aquesta llei l'any 1985, ha estat sistemàticament boicotejada pels sectors més reaccionaris del nos-

tre país, ja sigui en forma d'objecció de consciència dels professionals sanitaris, en forma d'objecció de les institucions (hospitals públics, Govern de Navarra), o mitjançant atacs sistemàtics de sectors informatius, part de l'aparell d'estat. La conseqüència de tot això és que el 97% de les dones que volen avortar es veuen obligades a fer-ho en clíniques privades i la majoria han d'assumir el cost de la intervenció. I hi ha hagut nombrosos judicis contra professionals i dones en moltes ocasions.

Aquest cop, una vegada més, s'ha atacat una clínica que suposadament feia avortaments il·legals, sense cap tipus de respecte pels drets de les persones encausades ni per les dones que havien estat usuàries de les clíniques. S'ha vulnerat el dret d'intimitat manipulant les històries clíniques; posteriorment s'han estès els atacs a altres clíniques (inspeccions, assetjament, etc.) i, fins i tot, a Madrid, la Guàrdia Civil ha anat a cercar dones al seu domicili perquè declarassin, dones que potser no volien que ni la seva família ni els veïns coneguessin la seva decisió. Mentrestant, el Govern de Zapatero ni dóna la cara i continua dient que en el seu programa electoral no millorarà aquesta llei que crea tanta indefensió jurídica a les dones.

Però aquest afany per reduir la incidència de l'avortament no ha anat acompanyada per la millora de recursos per evitar els embarassos no desitjats, l'educació afectiva sexual dirigida als joves no està generalitzada, la informació sobre sexe que hi ha als mitjans de comunicació està deformada, l'accés a la informació contraceptiva és molt desigual segons els territoris i també està esbiaixada. Més enllà de la gravetat dels embarassos no desitjats, són més greus encara les malalties de transmissió sexual, com la sida, de les quals, en molts casos, no se'n fa una bona prevenció: els contraceptius no són gratuïts i alguns com el preventiu o altres contraceptius de barrera, com el diafragma, no es pot expandir en les receptes de la Seguretat Social (i sí els tractaments hormonals).

Però tampoc s'educa en relacions d'igualtat; l'assignatura de Ciutadania, que ha portat tanta lletra finalment tampoc ho garantirà per a tot l'alumnat.

Carme Catalán Piñol
Secretària de la Dona
Federació de Sanitat
CCOO de Catalunya

- Hem de lluitar per una llei d'avortament que no penalitzi els professionals, ni les professionals ni les usuàries
- Assumpció de l'avortament per la sanitat pública
- Per una llei d'avortament que inclogui un supòsit de terminis
- Pel dret de les dones a decidir sobre el seu cos

Transport de mercaderies a Barcelona, el primer conveni sectorial amb la Llei d'igualtat

La Federació de Comunicació i Transports de CCOO vol destacar el conveni col·lectiu del sector de transport de mercaderies per carretera i logística de la província de Barcelona, signat per als anys 2007 a 2010, com un avanç en la negociació col·lectiva. És un sector en el qual treballen majoritàriament homes. El conveni ha estat resultat del treball conjunt de la Secretaria de la Dona amb la d'Acció Sindical i el sector de carretera.

Aquest ha estat un dels primers convenis sectorials que ha recollit les novetats de la Llei d'igualtat. S'introdueixen millores quant a permisos de conciliació, la definició i les actuacions enfront de l'assetjament sexual, es concreta l'aplicació de mesures quant a la Llei contra la violència de gènere i reproduceix el contingut dels plans d'igualtat, com s'elaboren, amb la inclusió del mètode de treball, i com s'han d'aplicar.

Un avenç important és que s'ha reduït a 200 el nombre de persones que han de treballar en una empresa perquè sigui obligatòria la negociació del Pla d'igualtat (en la llei es parla d'empreses de més de 250). D'aquesta manera són 11 empreses del sector de la província de Barcelona les que hauran de negociar un pla d'igualtat.

En el conveni es constitueix una Comissió Paritària Sectorial d'Igualtat, que estarà formada per 4 persones en representació de les empreses i 4 en representació dels sindicats, la qual ha de fer el seguiment dels plans de les 11 empreses i de les mesures d'igualtat que s'han de dur a terme a la resta de les empreses. És destacable la importància de la Comissió quant al seguiment de les mesures d'igualtat per a les empreses de menys de 200 treballadors.

Un bon treball, en el qual el conjunt del sector de la carretera i la Secretaria de la Dona d'aquest sector han sabut implicar-se i dur a bon port la negociació, tot i que l'aprovació d'aquesta llei encara és molt recent. La negociació, tot i no haver estat exempta de dificultats, s'ha convertit en un referent per al conjunt de l'organització.

Yolanda Vico Morcillo
Secretaria de la Dona
Federació Comunicació i Transport
CCOO de Catalunya



L'octubre de l'any passat vàrem iniciar, a l'Institut Municipal de Parcs i Jardins de Barcelona, la negociació d'un pla d'igualtat. El primer que es va constituir va ser la Comissió d'Igualtat. Els primers dubtes van sorgir sobre el seu funcionament i la participació de la representació sindical en aquesta comissió.

Per part de l'empresa es volia que fos una comissió de treball, per part de CCOO volíem que fos una comissió no només consultiva o de treball, sinó més de decisió. La Comissió, finalment, encara que no fa actes de les reunions, sí que és representativa pel que fa a persones dels sindicats i de l'empresa, ja que, a més, també hi ha participació del grup de dones que treballen a Parcs i Jardins.

CCOO està representada per dues persones a la Comissió. La Sílvia, que s'ha incorporat com a nova delegada per treballar el Pla d'igualtat i l'Enric, que ja era delegat sindical, i compten amb l'assessorament de la Secretaria de la Dona de la Federació de Serveis i Administracions Públiques de CCOO de Catalunya.

L'inici del treball no ha estat fàcil, les perspectives de l'empresa eren de fer un

pla d'igualtat en 5 mesos. Les de CCOO eren de començar amb la recollida de dades, al mateix temps que formàvem la nostra gent en matèria de gènere.

Les dades del personal que treballa a Parcs i Jardins encara no les tenim totes. És molt difícil omplir els nostres quadres de dades amb les que ens passa l'empresa.

No és suficient amb les bones intencions per fer un pla d'igualtat. Fa falta un treball i una formació per entendre que no és una batalla de salaris o de convenis, sinó que és una batalla per aconseguir la igualtat entre homes i dones en el món del treball.

Ara estem elaborant, mentre esperem les dades, l'enquesta perquè la plantilla ens doni la seva opinió i que, a més, serveixi per fer difusió de l'elaboració i la negociació del Pla d'igualtat. Les dues coses són necessàries per fer la diagnosi i després negociar el Pla.

Lídia Sandalinas Féliz
Secretaria Dona – Polítiques de Gènere
Federació de Serveis i
Administracions Públiques
CCOO Catalunya

Actes del 25 de novembre: Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones

Comarques Gironines

Un any més, CCOO – Comarques Gironines es va sumar a la commemoració del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones. A través d'un enorme llaç format per espelmes blanques i vermelles —aquestes darreres en representació de les dones que van morir l'any 2007, víctimes de la violència masclista—, es convidava la gent que passejava pels carrers a encendre una espelma contra la violència a les dones. També, els noms de les més de 70 víctimes d'aquest tipus de violència figuraven en un plafó amb les esqueles corresponents, i es va repartir un fulletó que explicava les característiques d'aquest tipus de violència i els motius pels quals es produeix. L'acte va finalitzar amb la lectura del Manifest de CCOO, de la mà de la responsable de la Secretaria de la Dona, que representava el rebuig i la lluita explícita de CCOO contra aquest tipus de violència.

Carme Bosch
Secretaria de la Dona
UI CCOO Comarques Gironines

Barcelonès

El passat 28 de novembre, la Secretaria de la Dona de CCOO del Barcelonès va celebrar un acte al Pati Llimona amb la intenció de solidaritzar-se amb les víctimes de la violència de gènere i, alhora, poder tenir més instruments per canalitzar aquesta xacra i poder ajudar-nos entre les dones. Amb aquesta finalitat es van organitzar dues meses, cadascuna amb el seu corresponent torn de debat. En la primera hi van intervenir Marisa Fernández, advocada i secretària de l'Associació de Dones Juristes, i Ana Choy, caporal del Cos de Mossos d'Esquadra. En la segona hi van intervenir Albert Foulon, metge d'atenció primària de salut, i Montserrat Vila, coordinadora de la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere. Tant les intervencions de les meses com la gran participació de les persones que van assistir-hi van ser molt enriquidores. Des de la Secretaria de la Dona del Barcelonès creiem que el tema és prou important com per fer més debats, ja que, per desgràcia, ens queda molt terreny per recórrer en la qüestió dels maltractaments vers les dones.

Olga Fernández Martín-Corral
Secretaria de la Dona
CCOO del Barcelonès

Algunes reflexions sobre les bases de la llei catalana d'educació

La coeducació és l'única eina pedagògica vàlida i necessària per aconseguir un canvi veritable en les relacions entre homes i dones.

El Departament d'Educació no ha demostrat el suficient interès ni la sensibilitat per posar els recursos necessaris per al professorat, ni per elaborar materials que podrien orientar i ajudar el treball de les i els professionals en l'àmbit coeducatiu.

S'haurien de desenvolupar plans d'educació per fomentar la igualtat entre nois i noies als centres educatius.

Volem per al nostre país una educació que no només fixi l'atenció en les capacitats intel·lectuals de l'alumnat, sinó també en els afectes i els sentiments, que desenvolupi les facultats de les persones en les seves diferents etapes i que ajudi l'alumnat a desenvolupar una personalitat autònoma. En definitiva, una educació que giri entorn de la satisfacció de les necessitats personals i no del mercat.

La Llei d'educació ha de tenir present que del seu pressupost se'n destini una bona part a l'impacte de gènere.

En un tema tan complex com és del gènere, les lleis educatives han de trencar les barreres explícites que discriminen directament o indirectament les dones, i adoptar solucions i estratègies que facin possible la formació de les persones, que permetin avançar cap a una educació de la diversitat, en què es desenvolupin les individualitats tot respectant les diferències. Volem una educació que faci visibles les aportacions de les dones a la història de la humanitat i als diversos sabers.

Mercè Miralles i Conte
Secretària de la Dona. Federació d'Ensenyament CCOO

La Llei orgànica per a la igualtat efectiva entre dones i homes: una oportunitat per "negociar la igualtat"

La Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, ofereix a les organitzacions sindicals l'oportunitat d'adquirir les eines necessàries per introduir la perspectiva de gènere en l'activitat sindical. Recordem que la Llei orgànica aporta nous drets al sindicat com a representant de la població treballadora: els d'exercir una tasca de vigilància del respecte i de l'aplicació del principi d'igualtat a l'empresa, i el dret a establir i a negociar mesures i plans d'igualtat a les empreses.

Ara bé, des de CCOO de les comarques gironines considerem que treballar mesures d'aquest tipus requereix l'estudi previ i profund dels processos socials d'assignació i adquisició de funcions, les capacitats i aptituds diferents en funció del sexe, ja que aquestes tenen una clara repercussió en la participació desigual d'homes i dones en l'àmbit públic i

privat. Així, amb l'objectiu d'introduir la mirada femenina en la tradicional mirada masculina en la tasca sindical, van néixer les sessions "Negociant la igualtat entre dones i homes", una actuació que s'emmarca dins el programa "Pactes territorials per l'ocupació a les comarques gironines". Aquestes sessions van dirigides a persones amb càrrec sindical i a delegats i delegades, per mostrar-los que hi ha una altra manera d'analitzar la realitat de la població treballadora incloent les necessitats i els interessos de dones i homes. Només si partim d'una base sensible a les desigualtats de gènere, l'organització sindical serà forta per dissenyar i negociar mesures i plans d'igualtat favorables a la igualtat entre dones i homes.

Secretaria de la Dona i
Àrea d'Acció Socioeconòmica
UI CCOO Comarques Gironines

Doris Lessing,

Premi Nobel de literatura 2007

De família anglesa, Doris Lessing va néixer el 1919 a Kermansha (Iran), va créixer a Rodèsia, actual Zimbabue, i es va traslladar a viure a Anglaterra el 1937, on continua residint des de llavors.

A Londres va arribar amb la seva primera novel·la, *Canta l'herba* (1950), que versa sobre la vida a l'Àfrica i reflecteix la seva oposició a les polítiques racistes. Tot i la seva abundant obra, la seva novel·la més coneguda és *El Quatern Daurat* (1962), per la qual va obtenir el premi Médecis el 1976. El *Quatern Daurat* és una de les seves obres més complexes, que aborda la crisi personal i artística d'una dona, i que està considerat un llibre puntal de la literatura feminista. A més dels ja esmentats, ha escrit altres títols que han estat traduïts al castellà i al català, com ara els següents: *Memòries d'una supervivent*, *Novament l'amor*, *Memòries d'una dona inconformista*, *El diari de la bona veïna*, *Contes africans...*

Podem dir que la seva obra té molt d'autobiogràfica, donat que està inspirada en la seva experiència africana, la seva infància i els seus desenganys socials i polítics, i tracta un ampli ventall de temes que van des dels



conflictes culturals fins a les injustícies de la desigualtat racial o la contradicció entre la consciència individual i el bé comú.

Doris Lessing ha rebut nombrosos premis arreu. A més, pertany a l'Acadèmia Americana d'Arts i Lletres i a l'Institut Nacional de les Arts i Lletres dels Estats Units, i el 2001 va ingressar com a Membre d'Honor en la Royal Society of Literature.

A l'Acadèmia Sueca li ha costat molt de temps reconèixer la importància de l'obra d'aquesta escriptora britànica, ja que li ha atorgat el Nobel de Literatura als 88 anys d'edat.

El Comitè Nobel, quan li va atorgar el guardó, va destacar la seva "capacitat per transmetre l'èpica de l'experiència femenina i narrar la divisió de la civilització amb escepticisme, passió i força visionària".

Dones premis Nobel de literatura

- 1909: Selma Lagerlöf, Suècia, 1858-1940
- 1926: Grazia Deledda, Itàlia, 1871-1936
- 1928: Sigrid Undset, Noruega, 1882-1949
- 1938: Pearl S. Buck, EUA, 1892-1973
- 1945: Gabriela Mistral, Xile, 1889-1967
- 1966: Nelly Sachs, Alemanya, 1891-1970
- 1991: Nadine Gordimer, Sud-àfrica, 1923-
- 1993: Toni Morrison, EUA, 1931-
- 1996: Wislawa Szymborska, Polònia, 1923-
- 2004: Elfriede Jelinek, Àustria, 1946-
- 2007: Doris Lessing, Pèrsia, 1919-

Campanya millón de amigos y amigas

De la organización femenina popular

Es una iniciativa creada desde la Organización Femenina Popular, que busca el respaldo político y económico de hombres y mujeres en el mundo, solidario con la resistencia civil de nuestra organización, por la defensa de los Derechos Humanos Integrales.

En el bono se encuentra La Colcha de la Resistencia que es una iniciativa de la Organización Femenina Popular encaminada a reivindicar la historia de resistencia civil forjada por mujeres y hombres, que han dado aliento al movimiento social- de mujeres-sindical-campesino-popular en la ciudad de Barrancabermeja y la región del Magdalena Medio, tierras y pueblos cálidos, en el corazón de Colombia. Las colchas o mantas representan para nosotras el tejido social construido colectivamente y el abrigo de las comunidades; los retazos que la conforman son la diversidad de procesos sociales emprendidos con fines comunes, también busca visibilizar el talante de un pueblo, particularmente de las mujeres, para construir la dignidad, de modo que podamos obtener y mantener el respaldo político y económico de hombres y mujeres en el mundo solidarios con nuestra organización.



El apoyo a nuestra campaña lo puede realizar inscribiéndose con la adquisición de un bono solidario con un valor de 5 euros.

ORGANIZACIÓN FEMENINA POPULAR (OFP) COLOMBIA

Si voleu posar-vos en contacte amb l'OFP, us podeu adreçar a fpaisoli@ccoo.cat.

Els ingressos els podeu fer al següent compte corrent de la Fundació Pau i Solidaritat de CCOO de Catalunya: 2100-3000-19-2201662319, que ha estat ofert a l'OFP per aquesta campanya. Siusplau, quan feu l'ingrés indiqueu al concepte "OFP".